

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Finansministeren siger, at der jo er forskel på et parlamentarisk system og så det, som man tager udgangspunkt i i Centralbanken. Jamen det er jo fuldstændig korrekt. Og det er faktisk en af årsagerne til, at over halvdelen af befolkningen stemte nej til det dernede, fordi man netop med Den Europæiske Centralbank tager udgangspunkt i et fuldstændig andet system end det parlamentariske.

Her i Danmark er det faktisk sådan, at vi er vant til, at vores pengepolitik bliver styret, kontrolleret og bestemt af det parlamentariske system, hvor hvert folketingsmedlem til enhver tid har en stemme. Det, der er problemet med Den Europæiske Centralbank, er, at den ikke kører efter den slags demokratiske processer, men kører efter den tyske model. Her har vi et af eksemplerne på, at man så yderligere udvander det, man kunne kalde demokrati – jeg vil ikke gøre det; nogle gør det – med det her forslag.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu skal vi ikke gøre en kort historie lang. Virkeligheden er jo altså en ganske anden, må jeg sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Det er jo lige præcis ikke Folketinget, der fastsætter renten, det gør Danmarks Nationalbank, som er fri og uafhængig. Så der er altså ikke tale om, at Folketinget i virkeligheden har det parlamentariske ansvar for rentepolitikken i Danmark, det har Danmarks Nationalbank.

Hvis man kører en for løssluppen finanspolitik, så er det Nationalbanken, der har ansvaret for pengepolitikken, og det kan den styre med rentevåbenet. Så kan vi stemme, som vi vil i Folketinget, om, hvorvidt vi synes, det er en god rente, man har i Danmark, eller en dårlig rente, men den er i virkeligheden ved Folketingets egne beslutninger totalt frigjort fra parlamentets indflydelse. Den bestemmer man selv i Danmarks Nationalbank, og det er jeg meget tryk ved.

Kl. 19.25

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil, tredje og sidste.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan godt se på folk, at de er ved at være rimelig trætte af, at jeg tager min tredje og sidste korte bemærkning, men det er den sidste.

Jeg skal blot sige, at jeg håber, at det er sådan, at vi kan være enige om den struktur, der er omkring Danmarks Nationalbank, over for den struktur, som tager udgangspunkt i en tysk tradition for, hvordan en nationalbank eller Den Europæiske Centralbank fungerer i forhold til EU-systemet. Den slags håber jeg i det mindste at vi som udgangspunkt kan være enige om.

Det er jo fuldstændig korrekt, som finansministeren siger, at vi ikke herinde sidder og stemmer om renten, men det er altså også sådan, at det danske Folketing ultimativt har nogle beføjelser over for Danmarks Nationalbank, som ikke eksisterer i forhold til Centralbanken – ikke fordi det ikke er det danske parlament, der styrer dernede, men ganske simpelt, fordi man har en anden tradition, fordi man under Anden Verdenskrig satte pengetrykken i gang i Tyskland, og derfor ønskede man fuldstændig at separere Nationalbanken fra det tyske system.

Det er det, man har videreført i Europa, og derfor siger jeg, at en af årsagerne var, at der ikke var noget demokrati omkring pengepolitikken i Europa. Det begrænsede demokrati, man har, udvander man så yderligere ved det her forslag.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Ja, altså bare for at gøre den korte historie lidt længere. Den frihed, som Danmarks Nationalbank har, har Den Europæiske Centralbank også. Den har frihed, der er ikke nogen instruktionsbeføjelse fra parlamenterne. Den har frihed og er helt suveræn, og det, der siges af Centralbankens chef, er han ansvarlig over for nationalbankdirektørerne for, men ikke over for noget parlament overhovedet, hverken det danske parlament, den tyske Forbundsrag eller Europa-Parlamentet. Den har friheden til og ansvaret for at fastlægge pengepolitikken.

Det er også det, man har måttet lære i andre lande, der har haft en anden tradition, hvor det er rigtigt, at man har haft en mulighed for i andre landes lovgivning tidligere at kunne have en indflydelse på pengepolitikken og dermed rentefastsættelsen i de nationale banker, men sådan er det ikke i det retsgrundlag, der gælder for Centralbanken i EU, og sådan er det heller ikke